

CÂY GẬY TIẾP SỨC VÔ HÌNH

Ông tôi không biết rằng một ngày nào đó sẽ có người viết về ông. Cha tôi không biết rằng sẽ có người đi tìm ý nghĩa của những lựa chọn nhất định mà ông đã thực hiện. Trong một thời gian dài, tôi thậm chí không biết rằng có một câu chuyện tồn tại. Tôi chỉ nghĩ có những ngày bình thường – những ngày cấu thành từ công việc, khó khăn, khách hàng, những lời hứa được giữ và những lời hứa còn dang dở.

Trong nhiều năm, tôi tin rằng mối liên kết giữa ba thế hệ gia đình tôi với Gillette chỉ là một sự trùng hợp nghề nghiệp. Rồi thời gian đã làm điều nó giỏi nhất: nối các điểm lại với nhau, và tôi hiểu ra nhân vật chính thực sự không phải là công ty. Đó là sự liên tục – kỷ luật, lời đã hứa, trách nhiệm, ý tưởng rằng tên tuổi của chính mình đáng giá hơn vai trò của mình. Những điều không xuất hiện trên bảng cân đối kế toán, nhưng lại là nền móng vô hình để xây dựng nên một cuộc đời.

Dù làm việc ở đâu, tôi cũng gặp những người đàn ông và phụ nữ đang vật lộn với cùng những câu hỏi: làm sao giữ một lời hứa, làm sao bảo vệ một gia đình, làm sao đứng vững khi việc từ bỏ sẽ dễ dàng hơn. Điều còn lại, khi tiếng ồn đã lắng xuống, chính là những gì ta truyền lại mà không hề nhận ra – và dòng máu còn lại không phải là máu huyết sinh học. Đó là sự liên tục về đạo đức, một sợi chỉ, một sự thuộc về, một ký ức đang di chuyển.

Đó là lý do câu chuyện này không bắt đầu bằng một sản phẩm, một thương hiệu, hay thậm chí một con người. Nó bắt đầu bằng một sự chuyển giao – một cây gậy tiếp sức vô hình xuyên qua thời gian, từ bàn tay này sang bàn tay khác, từ cái tên này sang cái tên khác. Ba người đàn ông. Ba thời đại. Ba con đường khác nhau. Một sợi chỉ duy nhất. Ba lưỡi dao. Một dòng máu. Và tất cả phần còn lại đến sau.

Ferdinando Frega

Gillette Man ✕